

osebne vesti

REGINA ROZMAN, višja medicinska sestra

Rodila se je leta 1939 v Celju. Pokončani višji šoli za medicinske sestre v Ljubljani se je l. 1961 zaposlila v celjski bolnišnici, kjer je vsa leta opravljala dela in naloge glavne sestre infekcijskega oddelka, nekaj let pred upokojitvijo je opravljala tudi funkcijo glavne sestre TOZD internističnih služb. Leta 1989 je prejela visoko državno priznanje – red dela s srebrnim vencem.

Regina Rozman je polnih trideset let vzorno vodila sestrosko in strežniško skupino na celjskem infekcijskem oddelku. V tem času je visoko dvignila raven oddelčne medicinske oskrbe in nege, nenehno je skrbela za izobraževanje in vzgojo mladih sodelavk. Vseskozi se je plodno udeleževala tako društveno kot družbeno politično, sodelovala je v celjskem društvu medicinskih sester in v republiških predstavniških

telesih.

Svoja najboljša leta in moči je posvetila infekcijskemu oddelku, še zlasti v eri klasičnih infekcijskih bolezni, ko so na oddelku vladale težke prostorske in kadrovske razmere. Predano se je posvečala nalogam svojega poklica in izžarevala svojo delovno vnemo s toplino svoje požrtvovalne osebnosti.

Poleg nenehne skrbi za ustrezno zdravstveno nego in primeren odnos do bolnikov je vzorno skrbela za sanitarno-higiensko vzdrževanje oddelka, visoko higiensko moralo osebja in za preprečevanje križnih infekcij.

Vseskozi je spremljala razvoj medicinske stroke in v zadnjih letih veliko pripomogla k posodobitvi in modernizaciji oddelka. Veliko ima zaslug za izgradnjo sodobnega prizidka k infekcijskemu oddelku, s katerim sta se bistveno izboljšala standard in počutje hospitaliziranih bolnikov z naležljivimi obolenji in delo zdravstvenega osebja.

ELZA STOJČ, medicinska sestra

Rodila se je leta 1925 v Dobju pri Šentjurju. Leta 1954 se je zaposlila na infekcijskem oddelku v Celju kot bolničarka. Z vztrajnostjo in pridnostjo je med delom leta 1973 vpisala izredni študij na srednji medicinski šoli v Celju in ga leta 1975 zaključila z odličnim uspehom. Po opravljenem strokovnem izpitu je do upokojitve uspešno delovala kot vodja sestrske skupine.

Elza Stojč je ena poslednjih medicinskih sester, ki so na infekcijskem oddelku v Celju pomagale prebroditi kalvarijo večkrat neobvladljivih epidemičnih naležljivih bolezni, kot so tifus, davica in otroška paraliza.

S požrtvovalnostjo in predanostjo je sprva opravljala težko delo bolničarke in kasneje zelo odgovorno delo medicinske sestre. V marsičem je bila vzgled novim generacijam zdravstvenih delavcev. V svojem kolektivu je bila zelo priljubljena, predvsem zaradi svoje neizčrpane vedrine, skromnosti in vneme, ki jo je kazala tako pri zdravstveni negi bolnikov

kot pri vzgoji in prenašanju izkušenj na mlade sodelavke. Vzbujala je zaupanje, vselej je bila pripravljena priskočiti na pomoč, še zlasti v kadrovskih oddelčnih stiskah in ob elementarnih nesrečah. Sodelavce je tako kot bolnike znala potolažiti, poskrbeti za dobro vzdušje in optimistično razpoloženje. Skoraj 38 let je izgorevala v skrbi za bolnike na infekcijskem oddelku in tudi v zadnjih dneh službovanja je opravljala svoje dolžnosti z nezmanjšano vnemo.

Skupaj z glavno sestro Regino Rozman sta poskrbeli za dostojne naslednike in obema gre velika zahvala za dvig ugleda infekcijskega oddelka v Celju.

MIRI FIRM-KOBAL

Tiho, kakor je živela, je odšla od nas naša kolegica Mira Firm, roj. Kobal. Svojega dela se je vselej lotevala z vedrino in optimizmom, s svojim obsežnim strokovnim znanjem in voljo do dela je bila uspešen organizator.

Na strokovna srečanja je prihajala že nekoliko bolna, vendar nismo slutili, da nosi v sebi smrtonosno bolezen. Z vso voljo se je bojevala proti bolezni, verjela je v zmago, bila nam je zgled neuklonljive pokončne drže do konca. Kljub neizmerni volji, potrpežljivosti in sodelovanju pri zdravljenju je končno klonila in njeno telo počiva v slovenski zemlji, ki jo je tako ljubila.

Mira Pridgar

MIRI FIRM V SLOVO

Dne 6. 12. 1991 smo se poslovili od sestre Mire Firm. Rodila se je 7. 12. 1929 v Idriji. Po končani medicinski šoli leta 1949 se je zaposlila na Polikliniki v Ljubljani. Kasneje je bila na delovnem mestu nadzorne sestre na ginekološkem oddelku.

Leta 1958 jo je življenjska pot prinesla na Primorsko – od tega trenutka je bila zelo dejavno vključena v razvoj zdravstva na tem delu naše dežele. Bila je glavna sestra porodniškega oddelka v Bolnišnici Koper, nato glavna sestra okulističnega oddelka v Bolnišnici v Piranu. Njena stalna želja in potreba po strokovnem izobraževanju sta botrovali odločitvi za študij ob delu na Višji šoli za zdravstvene delavce v Ljubljani, kjer je diplomirala leta 1962, in prav tako vpisu na Visoko šolo za organizacijo dela v Kranju, kjer je diplomirala leta 1979.

Leta 1966 je bila imenovana za glavno sestro bolnišnice Koper, kjer je bila vse do leta 1980, ko je z reorganizacijo zdravstva prevzela vodenje zdravstveno organizacijske službe v Zdravstvenem centru Koper, vse do upokojitve 31. 7. 1983. Zelo težko je z nekaj stavki opisati njeno obsežno delo, vse napore, ki jih je v 36 letih svojega dela vestno vlagala.

Pri razvoju in organizaciji zdravstvene službe je prispevala izviren in velik del. Pod njenim vodstvom se je osebje izobraževalo, v skladu z novimi spoznanji in sodobnimi koncepti zdravstvene nege in oskrbe bolnika. S svojim delom je bistveno pripomogla k izboljšanju zdravstvene nege in k humanizaciji odnosov med bolniki in zdravstvenimi delavci.

Čas, ko se je gradila nova bolnišnica, ji je jemal veliko energije in njene vsestranske izkušnje smo s pridom izrabljali pri organizaciji in funkcionalni organiziranosti.

Lepo je bilo delati s človekom, ki je izžareval toliko energije in entuziazma, ob tem, ko smo gradili sodobno in novo bolnišnico.

Spominjali se je boomo vedno s hvaležnostjo in spoštovanjem.

Veliko pozornosti je namenjala zdravstveno vzgojnemu delu in strokovnemu spopolnjevanju medicinskih sester. Leta 1986 ji je bil na predlog Društva medicinskih sester Primorske dodeljen zlati znak Zveze društev medicinskih sester in s tem smo se ji vsaj deloma zahvalile, ker je utirala pot pred nami.

Dobro se spominjam ravno tega dne, ko ji je bil zlati znak podeljen. Takšna kot je bila, vedno živahna, nasmejana in tudi stroga hkrati nam je hitela pripovedovat, da ji tudi sedaj, ko je v pokoju, zmanjkuje časa. Toliko je bilo stvari, ki jih je še želela opraviti in se jim je namenila posvetiti. Ni imela časa za vse.

Žal jo je navkljub njeni neomajnosti in veliki želji do življenja premagala bolezen le dan pred njenim dvainšestdesetim rojstnim dnevom.

Na njeno zadnjo pot smo jo spremili v rojstni Idriji.

Za društvo medicinskih sester Koper
predsednica

Alenka Šau, višja medicinska sestra

V SLOVO MIRI (MARIJI) DRAKSLER, višji medicinski sestri SPLOŠNE BOLNIŠNICE MARIBOR

Zadnji dnevi v mesecu decembru so nam prinesli žalostno vest: ugasnilo je življenje naše kolegice, sestre Mire. Vedeli smo za njeno bolezen, vendar so nam njen optimizem, volja do življenja in dela dolgo časa zamegljevali resnost njenega zdravstvenega stanja.

Polna delovnih idej je zadnje mesece življenja obiskovala bolnišnico, kakor da bi jo preganjal čas in ji jemal možnost izpeljave številnih nalog. Nikoli ni govorila o osebnih problemih, njema skromnost in potrpežljivost ji tega nista dovoljevali. Z razumevanjem je prisluhnila vsakomur in mu želela pomagati, bodisi z nasveti ali kako drugače.

Sestra Mira se je zaposlila v Splošni bolnišnici Maribor pred 30 leti kot srednja medicinska sestra na dermatološkem oddelku. Ob delu je končala šolanje na Višji šoli za zdravstvene delavce v Zagrebu. Znanje in volja do dela sta jo vzpodbudili, da je leta 1976 prevzela mesto glavne sestre na oddelku za nevrokirurgijo. Kot vodilna sestra je hotela čim več in bolje narediti za ljudi, ki so prihajali v bolnišnico in iskali pomoč. Pri svojem delu pa je spoznavala tudi probleme, ki niso izhajali iz njene osnovne stroke, a so jo vendar obremenjevali pri opravljanju vsakdanjega dela. Morda so njena osebna nagnjenja bila odločujoča, da je zadnja leta posvetila vso svojo skrb in znanje notranjemu opremljanju prenovljenih ali novozgrajenih oddelkov bolnišnice. Kolegicam je s svojimi idejami in rešitvami velikokrat pomagala reševati probleme s tega področja, veliko bolje kot drugi strokovnjaki, saj je nanje gledala z očmi medicinske sestre.

Z besedami zahvale se ni možno oddolžiti sestri Miri za njeno obsežno in strokovno opravljeno delo. Kolegice jo bomo iskreno pogrešale, saj nam je kot strokovnjakinja z veseljem pomagala na področju, ki ga same nismo obvladovale.

Breda Koban, dipl. del.,
glavna medicinska sestra
za Kolegij medicinskih sester
SPLOŠNE BOLNIŠNICE MARIBOR